

Ramon Roger i Casamada **Per construir el futur**

La creació de l'Institut per al Desenvolupament per a aquest territori assenyala amb tota claredat una urgència i uns objectius de reequilibri que han d'anar de la mà de la planificació i de l'estímul al conjunt de la ciutadania.

Des del Castell d'Ulldecona estant, remuntant el Matarranya o trencant per Batea cap a la serra de Bot, hom sent l'omnipresència de l'Ebre. Idèntica sensació ens arriba quan coronem el coll de la Taixeta. Malgrat aquesta sensació, és obvi que ni la natura no ha fet evident una geografia de semblances ni la civilització ha estat capaç de banalitzar aquesta complexitat de relacions i dependències, deixant en cada racó particular un pòsit d'exclusivitat, fet de paisatge i arquitectura admirables.

L'Ebre fusiona ara les seves terres de forma ben diversa de com la història li ho va permetre fins a la construcció dels embassaments que han reconduït, també, les relacions amb l'Aragó profund, les terres de ribera, les valls de ponent, els vincles vernaculars i l'intercanvi comercial. És per això que hom intueix ara més que mai l'oportunitat per a la refundació en una entesa que parteix de posicions que, sens dubte, progressaran només des de l'assumpció de la modernitat en l'ús del territori, de la capacitat d'intervenir o d'influir, de convèncer finalment.

No són territoris que mostrin en el seu conjunt un índex de benestar o unes dinàmiques de població envejables. No són situacions per a mirar enrere. De fet, la creació de l'Institut per al Desenvolupament per a aquest territori assenyala amb tota claredat una urgència i uns objectius de reequilibri que han d'anar de la mà de la planificació i de l'estímul al conjunt de la ciutadania.

De ben segur que en aquest propòsit caldrà relligar capacitats amb conveniències, partint d'una realitat de Govern que transpira ganes de coordinar el procés amb lideratges ben construïts des de la defensa del que és propi i l'ambició del que sembla possible d'assolir, perquè, en els anys recents que han passat, hom ha vist madurar bones oportunitats per a créixer i promoure, bé aplicant les experiències pròpies bé copiant les que han estat contades, per a assolir de manera irreversible el recanvi de l'economia i la generació de riquesa, prenent com a base les possibilitats reals de fer i construir el futur.

Malgrat que els resultats no sempre donen a tothom la raó, ara fa quinze anys el Parlament de Catalunya va prendre una decisió històrica per a algunes de les comarques amb menys dinàmica del nostre país i la creació d'un seguit de mecanismes de coordinació entre els departaments de la Generalitat per a l'acció en els territoris de muntanya. Aquesta fórmula ha contribuït de manera decisiva al seu relleu que s'iniciava amb retards acumulats i amb grans problemes d'accessibilitat i equipament. A hores d'ara la pràctica totalitat del Pirineu català s'ha format per a centres de creació de riquesa, que han permès la recuperació d'una base demogràfica rejuvenida i un empresariat que està captant recursos financers i generant activitat econòmica.

La situació a les Terres de l'Ebre no és en alguns dels aspectes assenyalats ni de bon tros similar a l'heretat pel Govern de la Generalitat als primers vuitanta, pel que fa a la realitat dels serveis primaris, com ara la sanitat, l'ensenyament o l'assistència social, però sí que es donen moltes de les circumstàncies que obliguen a una recapitulació del que s'està fent o dels objectius que s'estan assolint en els camps de l'agricultura, la indústria i el turisme, on aquest territori té una capacitat de transformació i creixement extraordinaris.

Tractarem des d'ara la consecució d'una lògica per contribuir al llançament d'aquestes comarques en els aspectes que qualificarem d'excel·lents, que n'hi ha força, d'un enfortiment dels punts del territori que poden desenvolupar amb eficàcia la seva potencialitat, de dur a bon terme una nova política de concert davant les operacions d'articulació urbanística necessàries per a donar l'empenta que cal a l'oferta de sòl urbanitzat i la millora dels centres històrics i de patrimoni. L'Institut de les Terres de l'Ebre ha de ser el punt central del debat, de prioritització i de conformació de programes específics en cada un dels terrenys d'acció, en el benentès que res no s'improvisa ni l'èxit s'assoleix per la simple aflluència de recursos.

Hom sap que la transformació del secà possibilita un canvi en la densitat de la plantació i l'exportació de l'oliva, que l'afluent turístic no prospera sense qualitat de les infraestructures i la bona acollida, que els canals de distribució energètica són capitals per a fer atractiva l'opció empresarial. Hom sap que la fibra social emergent en aquestes terres no ve del discurs oficial sinó de la constatació d'un futur que el sentim proper.

Per associar un impuls a cada idea, per contrast dels programes d'actuació amb diner públic amb els ritmes de millora exigibles, podríem sense més ni més reforçar-ne la projecció i l'estudi. La realitat dels paràmetres és, però, ben diversa, ja que l'assoliment d'uns nivells de benestar mínims per a la població resident ens farà variar a l'alça el nombre dels qui ara hi viuen, la seva procedència, la seva capacitat d'avançar, si és continua, incidint amb èxit damunt les bases per al desenvolupament com ara el suport a les activitats productives, la formació, les comunicacions i les telecomunicacions, quatre pilars conceptuals que resumeixen moltes de les accions de resposta a les necessitats que cal atendre.

Territori i paisatge són, a les Terres de l'Ebre, elements de compatibilitat més que notable amb aquests principis i, per això, cal programar l'acció pública al mateix ritme que es consoliden, tal vegada amb promptitud, molts projectes empresarials de diversa mesura.

Ramon Roger i Casamada,
secretari per a les Actuacions Concertades, l'Urbanisme i l'Habitatge

Des d'ara, en un sol telèfon hi trobaràs la resposta a
infininitat de qüestions d'arreu de Catalunya.

012

La resposta

Un nou servei. Un nou telèfon*
que pot resoldre alguns tràmits
sense haver-se de desplaçar,
que dóna resposta i orientació,
principalment, sobre temes
relacionats amb l'Administració
de la Generalitat i també sobre
d'altres serveis.

El 012 posa, a l'abast de
tothom, infininitat de dades
d'interès.

Només cal telefonar.

**atenció
ciutadana**